

НАЦІОНАЛЬНА АКЦІОНЕРНА КОМПАНІЯ
НАФТОГАЗ
У К Р А І Н И

NATIONAL JOINT-STOCK COMPANY
NAFTOGAZ
O F U K R A I N E

01601, м. Київ-601, вул. Б. Хмельницького, 6
Тел.: (044) 586 35 37, <http://www.naftogaz.com>
Факс: 586 33 10, e-mail: ngu@naftogaz.com

Код ЄДРПОУ 20077720, п/р 26002301921
АТ "Ощадбанк", код банку 300465,
код ЄДРПОУ банку 00032129

№ _____
На № _____

Голові Верховної Ради України
Парубію А.В.

✓ Народному депутату України
Власенку С.В.

Щодо депутатського
запиту Власенка С.В.

Шановний Андрію Володимировичу!

Шановний Сергію Володимировичу!

На повторний депутатський запит народного депутата України Власенка С.В. від 04.10.2018 вих.№ 223/АУ/51-15. (лист Голови Верховної Ради України від 05.10.2018 № 11/10-747, далі - Запит) Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» (далі – Компанія) в межах компетенції повідомляє.

Надісланий до Компанії Запит є практично ідентичним із отриманим Компанією повторним депутатським запитом народного депутата України Власенка С.В. від 05.09.2018 вих.№ 223/АУ/51-6.1 (лист Голови Верховної Ради України від 07.09.2018 вих.№ 11/10-25), офіційну відповідь на який Компанією вже було надано в межах компетенції листом від 01.10.2018 вих.№ 14-510/1/ВР-18.

Звертаємо увагу, що на момент поточної відповіді Київським апеляційним судом було скасовано постанову Шевченківського районного суду міста Києва від 14.09.2018 у справі № 761/31595/18 та закрито провадження у справі.

При цьому Компанія повторно надає офіційну відповідь у межах компетенції на поставлені у Запиті питання.

Щодо питання 1 запиту «На якій підставі правління НАК «Нафтогаз України» прийняло рішення виплатити премії правлінню та співробітникам компанії у зв'язку з перемогою у спорі між Компанією та ПАТ «Газпром» у Стокгольмському арбітражному трибуналі?»

Як вже зазначалось раніше, виплата працівникам Компанії премій у зв'язку з перемогою у Стокгольмському арбітражному суді в спорі з ПАТ «Газпром» щодо транзитного контракту була здійснена на підставі відповідного рішення наглядової ради Компанії. Фактичною підставою для виплати відповідної премії працівникам Компанії згідно з рішенням наглядової ради Компанії стали успішні завершення

арк. 6
м.2 «Нафтогаз України»
№14-576/1/ВР-18 від 31.10.2018

Верховної Ради України

06.11.2018 12:07

ВХ. № 231628

арбітражних проваджень за результатом переможних рішень Трибуналу при Арбітражному інституті Торговельної палати м. Стокгольма, винесених у справах між Компанією та ПАТ «Газпром» від 28.02.2018 за Контрактом № ТКГУ від 19.01.2009 щодо обсягів та умов транзиту природного газу через територію України на період 2009-2019 роки та від 27.12.2017 за Контрактом № КП від 19.01.2009 щодо купівлі-продажу природного газу на період 2009-2019 років.

Щодо питання 2 запиту «Чи вважаєте Ви прийняте рішення правління НАК «Нафтогаз України» про виплати правлінню та співробітникам компанії премії у зв'язку з перемогою у спорі між НАК «Нафтогаз України» та ТАП «Газпром» у Стокгольмському арбітражному трибуналі законним?» та питання 3 запиту «Чи вважаєте Ви прийняте рішення правління НАК «Нафтогаз України» про виплати правлінню та співробітникам компанії премії у зв'язку з перемогою у спорі між НАК «Нафтогаз України» та ТАП «Газпром» у Стокгольмському арбітражному трибуналі моральним?»

Відповідно до частини 2 статті 15 Закону України «Про статус народного депутата України» депутатський запит - це вимога народного депутата, народних депутатів чи комітету Верховної Ради України, яка заявляється на сесії Верховної Ради України до Президента України, до органів Верховної Ради України, до Кабінету Міністрів України, до керівників інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також до керівників підприємств, установ і організацій, розташованих на території України, незалежно від їх підпорядкування і форм власності, дати офіційну відповідь з питань, віднесених до їх компетенції.

Статутом Компанії, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 14.12.2016 №1044 (далі - Статут), передбачено, що голова правління Компанії очолює правління як орган, який здійснює управління поточною діяльністю Компанії. До компетенції голови правління та, власне, правління не віднесено здійснення оцінки діяльності наглядової ради Компанії та визначення законності та моральності прийнятих нею рішень. Натомість до компетенції правління належить виконання рішень наглядової ради.

У той же час поставлені питання за своїм характером стосуються Коболева А.В. не як голови правління Компанії, а як приватної особи. Відповідно до правової позиції Верховного Суду, викладеної у постанові від 26.02.2018 у справі № А/9901/115/18 (800/344/17), реалізація народним депутатом своїх прав означає, що відповідні дії народного депутата України відповідають вимогам закону. Зокрема, статтею 6 та статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України» визначено перелік суб'єктів, яким може бути направлений депутатський запит, серед яких відсутні приватні особи. Недотримання народним депутатом вимог закону, зокрема в частині визначення адресата такого запиту, означає «відсутність у <...> суб'єкта <...> обов'язку щодо відповідного реагування».

Крім того, звертаємо увагу, що відповідно до Статуту та Положення про наглядову раду Компанії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14.12.2016 №1044, наглядова рада звітує про свою діяльність виключно перед загальними зборами Компанії, до складу яких входить єдиний акціонер Компанії – держава в особі Кабінету Міністрів України. При цьому саме до повноважень загальних зборів Компанії належить проведення оцінки діяльності наглядової ради.

Відповідно до частини 1 статті 19 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання мають право без обмежень самостійно здійснювати господарську діяльність, що не суперечить законодавству. При цьому випадками можливого втручання в господарську діяльність суб'єкта господарювання є виключно здійснення державного контролю та нагляду за господарською діяльністю (ч.3 статті 19 Господарського кодексу України), що загалом *не належить до повноважень законодавчої гілки влади*. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 05.12.2015 №1002 не допускається втручання та перешкоджання господарській діяльності Компанії з боку органів державної влади, політичних партій та громадських організацій, їх посадових та службових осіб. Саме тому до компетенції законодавчої гілки влади не належить здійснення контролю за провадженням Компанією власної господарської діяльності.

Щодо питання 4 запиту «Прошу надати перелік осіб (список із зазначенням імен та посад, розміру виплат), щодо яких правління Компанії прийняло рішення про виплату премії у зв'язку з перемогою у спорі між НАК «Нафтогаз України» та ПАТ «Газпром» у Стокгольмському арбітражному трибуналі»

Відповідно до статті 32 Конституції України не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Відповідно до правової позиції Конституційного суду України (далі – КСУ), викладеної в рішенні від 20.01.2012 у справі № 2-рп/2-2012, «інформація про особисте та сімейне життя особи (персональні дані про неї) - це будь-які відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована, а саме: національність, освіта, сімейний стан <...> матеріальний стан, адреса, <...> дані про особисті майнові та немайнові відносини цієї особи з іншими особами, <...> а також відомості про події та явища, що відбувалися або відбуваються у побутовому, інтимному, товариському, професійному, діловому та інших сферах життя особи, за винятком даних стосовно виконання повноважень особою, яка займає посаду, пов'язану зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування. Така інформація про фізичну особу та членів її сім'ї є конфіденційною і може бути поширена тільки за їх згодою, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини». Запитувана персоніфікована інформація щодо переліку працівників Компанії, які отримали премії (із зазначенням імен та посад, розміру виплат), є конфіденційною інформацією – персональними даними, суб'єктами яких є самі працівники Компанії.

При цьому відповідно до пункту 4.1 рішення КСУ від 05.03.2003 у справі № 5-рп/2003 «порядок ознайомлення [народного депутата України] з такою інформацією <...> встановлюється відповідним законодавством України».

Порядок обробки (в тому числі поширення) персональних даних регулюється Законом України «Про захист персональних даних», де зазначено, що обробка персональних даних здійснюється для конкретних і законних цілей, визначених за згодою суб'єкта персональних даних, або у випадках, передбачених законами України, у порядку, встановленому законодавством (ч. 5 статті 6).

Відповідно до частини 6 статті 6 Закону України «Про захист персональних даних» не допускається обробка даних про фізичну особу, які є конфіденційною

інформацією, без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини. При цьому відповідно до правової позиції Європейського суду з прав людини (далі – ЄСПЛ), викладеної в рішенні від 29.04.2014 у справі «Л.Х. проти Латвії» за заявою №52019/07, «...[підстави для розкриття персональних даних повинні мати] основу в національному законодавстві, яка була б сумісна з принципом верховенства права, який, у свою чергу, означає, що національне законодавство має містити точні формулювання і дозволяти активно захиститися від свавілля. Відповідно, національне законодавство повинне з високою точністю визначати обсяг прав, який надається компетентним органам та способи його застосування» (§47). Національне законодавство має передбачати з «достатньою чіткістю межі та способи реалізації розгляду дискреційних повноважень, наданих національним органам влади щодо збору <...> інформації про приватне життя людей» (рішення ЄСПЛ від 21.07.2011 у справі «Шимоволос проти Росії» за заявою 30194/09, §70).

Крім того, звертаємо увагу на частину 3 статті 6 Закону України «Про захист персональних даних», де зазначено, що склад та зміст персональних даних мають бути відповідними, адекватними та ненадмірними стосовно визначеної мети їх обробки.

Таким чином, поширення персональних даних працівників Компанії без надання ними згоди можливе лише у разі дотримання двох умов: по-перше, наявність вимоги закону, що містить точне формулювання щодо можливості надання доступу до персональних даних, та, по-друге, наявність і потреба захисту інтересів національної безпеки, економічного добробуту та прав людини, при цьому необхідно, щоб розкриття таких персональних даних було необхідним та пропорційним меті захисту відповідного інтересу.

Частиною 3 статті 19 Закону України «Про статус народного депутата України» передбачено право народного депутата знайомитись з будь-якою конфіденційною та таємною інформацією з питань депутатської діяльності. Зазначене право не є абсолютним, однак є обмеженим сферою компетенції народного депутата.

У запиті не зазначено, з метою реалізації яких саме повноважень народного депутата вимагається надання персональних даних працівників Компанії. При цьому здійснення загальних посилань на наявність депутатських повноважень не може розглядатись як достатня підстава для розкриття персональних даних працівників Компанії з огляду на особливий режим захисту зазначеної інформації, встановлений чинним законодавством. До того ж існують підстави вважати (як викладено вище), що народний депутат як представник законодавчої гілки влади не наділений повноваженнями, для реалізації яких потребується отримання доступу до персоніфікованої інформації щодо преміювання працівників Компанії.

У депутатському запиті також не зазначено, які саме інтереси національної безпеки, економічного добробуту та захисту прав людини переслідує народний депутат, вимагаючи розкриття персональних даних працівників Компанії щодо розміру отриманих ними премій. Так, як відзначає ЄСПЛ у рішенні від 29.04.2014 у справі «Л.Х. проти Латвії» за заявою №52019/07, збір персональних даних повинен проводитись системно, з попередньою оцінкою того, «чи будуть «потенційно вирішальними», «доречними» та «важливими» зібрані дані» для поставленої мети (§58). Однак народним депутатом не зазначено, чи дійсно така інформація є необхідною для захисту зазначених інтересів і яким чином поширення персоніфікованої інформації щодо преміювання працівників Компанії є необхідною

для захисту таких інтересів, особливо враховуючи той факт, що задоволення суспільних потреб у такій інформації здійснено шляхом опублікування на сайті Компанії (за посиланням <http://www.naftogaz.com>) знеособлених даних щодо загального обсягу таких премій та порядку їх нарахування і виплати. До того ж у запиті прямо зазначено, що *«отримання <...> інформації про розмір премій у державній компанії не вплине на інтереси національної безпеки, оборони, розслідуванню чи запобіганню злочину»*, чим народний депутат підтвердив, що розкриття такої інформації не є необхідним заходом для захисту зазначених суспільних інтересів. Таким чином, надання додаткової персоніфікованої інформації щодо переліку працівників та розміру їх премій не обґрунтовано належним чином та може розглядатись як порушення права таких осіб на невтручання в їх особисте життя, гарантованого статтею 32 Конституції України.

При цьому посилання на положення Закону України «Про доступ до публічної інформації» як на підставу для поширення інформації щодо преміювання працівників Компанії не є релевантним, оскільки народні депутати України у ході виконання ними своїх депутатських повноважень не можуть бути суб'єктами відносин у сфері доступу до публічної інформації, а тому до відносин зі збирання ними інформації, у тому числі надсилання та розгляду депутатських запитів, депутатських звернень, необхідно застосовувати відповідні положення Закону України «Про статус народного депутата України» (п. 3.2 постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України від 26.09.2016 №10).

Крім того, звертаємо увагу на правову позицію КСУ, викладену в п. 2 Рішення КСУ ід 19.05.1999 у справі №4-рп/99, де зазначено, що *«частина друга статті 86 Конституції України приписує керівникам розглянути запит і повідомити народного депутата України про результати розгляду, але не зобов'язує задовольняти його вимоги. При цьому керівник, який розглядає запит, не повинен задовольняти вимоги народного депутата України, якщо вважає, що вони не відповідають Конституції і законам України»*.

Таким чином, Компанія не може задовольнити вимогу народного депутата України Власенка С.В. щодо надання переліку працівників Компанії, які отримали премії (із зазначенням імен та посад, розміру виплат), зазначену у Запиті.

З повагою
Голова правління

А. Коболєв